

De bidstond

door: O.K.

En in die dag zult u Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: alles wat u de Vader zult bidden in mijn naam, zal Hij u geven.

En alles wat u zult bidden in mijn naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt wordt.

Johannes 16:23; 14:13

Vanavond is het bidstond, maar het is niet zo erg als ik daar wegblijf. Ja, als een vreemde en begaafde broeder een interessante lezing zou gaan houden, dan zou ik mijn best wel doen om er heen te kunnen gaan. Dan weet men dat men iets ontvangt; maar een bidstond och, die is vervelend en vermoeiend. Nee, ik ga niet. Ik heb bovendien belangrijk werk te doen en dat gaat voor. Er zullen trouwens bidders genoeg zijn en ik kan best gemist worden.

Geliefde gelovige lezer, is dat de taal van uw hart? Hoe bedroevend zou dat zijn voor de Heer, die in het midden van degenen is, die in zijn naam bijeenkomen. Hij is daar om door zijn Geest de heiligen te leiden; smekingen, gebeden voorbiddingen en dankzeggingen in hen op te wekken en deze voor de Vader te brengen. En hoe moedgevend zijn de woorden van de Heer: "alles wat u de Vader zult bidden in mijn naam, zal Hij u geven", of "alles wat u zult bidden in mijn naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt word" (Joh.16:23, 14:13). Deze belofte van de Heer, dat Hij in het midden van de zijnen is die in zijn naam samenkomen, en bereid is hen alles te geven wat zij naar zijn wil bidden, zou toch de heiligen naar de bidstond moeten trekken!

Dat de bidstonden slecht bezocht worden, kan een trouw christenhart alleen maar bedroeven en verontrusten. Men heeft wel eens gezegd: de bidstond is de barometer voor de toestand van de gemeente en dat is, in het algemeen, waar. De hoofdzaak is niet het aantal bidders, maar hun toestand en of ze zich door de Heilige Geest laten leiden.

Wie de Heer liefheeft, het welzijn van de gelovigen en de redding van de verlorenen zoekt en begeert, zal zeker nooit zonder gewichtige redenen de bidstond verzuimen. Veel meer zal hij zich verblijden van het voorrecht gebruik te mogen maken, het aangezicht van zijn God en Vader te zoeken en smekingen, gebeden, voorbiddingen en dankzeggingen voor Hem te brengen. Laat niemand denken dat dit een onbelangrijke zaak is. Hebben wij niet altijd veel reden om voorbiddingen te

doen "voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid" (1 Tim. 2:1,2)? Velen van onze nabestaanden zijn misschien nog niet gered, vele gelovigen in verdrukking, leed, vervolging en nood. Zouden wij niet deelnemen aan hun beproevingen? Hoe harteloos zou dat zijn tegenover hen, die door God zo rijk begenadigd zijn in Christus, maar nu persoonlijk door verzoeken en verdrukkingen gaan en daarom de voorbede zo nodig hebben. En als wij menen veel tijd te verliezen door de bidstond, dan is dat een grote vergissing; nee we verliezen veel zegen voor hart en huis door iedere zonder reden verzuimde bidstond. Iedere verlorene zou, zo enigszins mogelijk, zijn werktijd zo in moeten indelen, dat hij voor de bidstond vrij was. De gelovige landbouwer moest denken: "Ik neem een uur van mijn dagtaak af, opdat ik in rust de bidstond kan bezoeken". Hetzelfde geldt voor iedere christen, die zijn tijd zelf kan indelen. Aan wie zo denkt en handelt, zal God de tijd vervangen en zegen geven op zijn werk, zodat hij aan het eind van het jaar moet zeggen: "Hoe groot is de goedheid van de Almachtige"!

Als de broeders en zusters klachten hebben over te lange gebeden, kan men dit alleen maar betreuren. Alle broeders die deelnemen aan het gebed, behoren hun verlangen kort voor God te brengen en wel bepaalde verlangens van het hart en niet een opsomming van waarheden. De gebeden horen te beantwoorden aan de behoeften van de gemeente, van het gehele volk en land en moeten door geloof gedragen worden. God zal horen en verhoren wat naar zijn wil gebeden wordt. Wat een genade dat het gebed van de heiligen de arm van de Wereldschepper kan bewegen.

Als een gemeente lauw en traag in het gebed wordt, kan men zeker rekenen met een achteruitgang van het werk, of zelfs met de succesrijke arbeid van de vijand, die altijd bezig is het zaad van tweedracht en strijd in de harten te zaaien.

Daarom, geliefde broeders en zusters, laat ons op onze hoede zijn, ijverig en vol toewijding aan de Heer, die

spoedig komen en ieder vergelden zal naar zijn werken! Laat ons vooral ijverig in het gebed zijn en

ons het bemoedigende woord herinneren: *"Een krachtig gebed van een rechtvaardige vermag veel."*

Oorsprong: [Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 11](#)

Titel: -